

RELIGIE VERSUS PĂRTĂȘIE - CUVÂNTUL ESTE ÎN EA - Partea a douăsprezecea

Laudă lui Dumnezeu! Să luăm Bibliile și să deschidem la Evrei 11. Vreau să spun că este minunat să fim din nou împreună și-l mulțumim lui Dumnezeu pentru atmosferă. Vom continua cu partea a douăsprezecea din **Religie versus Relație**. Eu am avut câteva gânduri pe care le-am atins duminica trecută, dar nu am avut timp sau oportunitatea să intru în ele, dar astăzi mă simt inspirat să mă opresc la aceasta și s-o explic puțin. Astfel, astăzi vreau să-mi intitulez subtitlul predicii: **Acest Cuvânt este în Ea** sau **Cuvântul este în Ea**, și voi începe cu Evrei 11.11:

„Prin credință și Sara, cu toată vârsta ei trecută, a primit putere să zămislească, fiindcă a crezut în credincioșia Celui ce-i făgăduise.

De aceea, dintr-un singur om, și încă un om aproape mort, s-a născut o sămânță în mare număr, ca stelele cerului, ca nisipul de pe malul mării, care nu se poate număra.”

Aici puteți vedea împlinirea profeției pe care i-a dat-o Dumnezeu lui Avraam. El i-a promis lui Avraam că va avea o sămânță. I-a spus să iasă afară, să privească cerul și să numere stelele, dacă poate. Apoi i-a spus că așa va fi sămânța lui. Aceasta a fost o profeție care i-a fost dată lui Avraam, iar Dumnezeu avea s-o împlinească. Amin. Dar acum am descoperit că profeția era condiționată de o femeie. De aceea, aici în Evrei 11, ni se spune că:

„Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc pe care avea să-L ia ca moștenire, a ascultat și a plecat fără să știe unde se duce.

Prin credință a venit și s-a așezat el în țara făgăduinței ca într-o țară care nu era a lui și a locuit în corturi.”

El a făcut aceasta prin credință, dar când a venit timpul să se împlinească făgăduința cu privire la sămânța care va veni, deci când a venit timpul împlinirii făgăduinței, Dumnezeu urma s-o facă tot prin credință. Și pentru aceasta, urma să facă o cale prin credință, astfel ca Sara însăși să primească puterea de a concepe

sămânța, deoarece atunci când Dumnezeu i-a făcut promisiunea lui Avraam, a fost inclusă și Sara. Laudă lui Dumnezeu! Să ne plecăm capetele și să cerem binecuvântarea Domnului peste Cuvântul din această seară.

Doamne Isuse, Îți mulțumim pentru privilegiul de a ne aduna din nou și Te rugăm să ne ajuți să nu luăm niciodată cu ușurință aceste ocazii. Dumnezeule, ajută-ne să luptăm împotriva tendinței de a face din aceasta o tradiție, doar o altă seară de miercuri sau numai un alt serviciu, o rutină a vieții, o obligație în calendar sau ceva ce facem ca familie. Ajută-ne să ne luptăm cu toate acestea și să venim chiar acum la Tine și să spunem că nu venim aici să ne vedem și să ne auzim unii pe alții, ci venim ca să ne închinăm înaintea Ta și să primim de la Tine ceea ce avem nevoie. Doamne, nu este o rutină, nu este un alt serviciu, ci este timpul, este momentul când Tu ne chemi și ne atragi. Aceasta este viața noastră, aici este locul unde timpul și veșnicia se întâlnesc, de aceea, Dumnezeule, Te chemăm să vii și să ne frângi Pâinea Vieții, pentru ca lucrurile veșnice să devină realitate pentru noi, iar lucrurile firești să înceapă să dispară. Dumnezeule, Te rugăm să ne îndrepti afecțiunea spre lucrurile de sus și să ne ridici din natural în supranatural, prin Cuvântul Tău. Ia controlul asupra acestui vas, Doamne, și vorbește Tu Cuvântul, în Numele lui Isus Hristos. Amin. Puteți să vă așezați.

Deci, puteți vedea că deși promisiunea din Cuvânt era pentru Avraam, a fost inclusă și Sara în acea promisiune deoarece Sara era o parte din Avraam. Așa cum lui Adam i s-a dat o mireasă pentru a se reproduce, și lui Hristos I s-a dat o mireasă pentru același lucru. Astfel, știm că Avraam a avut o mireasă, o soție, pe Sara, iar când Dumnezeu i-a făcut promisiunea lui Avraam, a inclus-o și pe Sara, așa că Sara trebuia să primească credință; și prin credință, Sara a primit putere să conceapă sămânța. Deci, Dumnezeu nu a putut s-o lase afară din această promisiune. Sara a făcut parte din promisiune, de fapt, toată împlinirea promisiunii era condiționată și dependentă de ea, de aceea, Dumnezeu a trebuit să facă ceva pentru Sara. Ea trebuia să ajungă la starea potrivită. Deci, prin harul și îndurarea Sa, Dumnezeu avea s-o aducă pe Sara în starea potrivită pentru a-Și împlini promisiunea.

Să ne întoarcem la Geneza 21. Noi am trecut prin aceasta duminică, de aceea, vreau doar să atingem acest lucru în timp ce luăm subiectul nostru. Știm că în capitolul 18, *„Domnul i S-a arătat la stejarii lui Mamre, pe când Avraam ședea la ușa cortului, în timpul zădufului zilei.*

Avraam a ridicat ochii și s-a uitat, și iată că trei bărbați stăteau în picioare lângă el.

Când i-a văzut, a alergat înaintea lor, de la ușa cortului, și s-a plecat până la pământ.”

Astfel, știm că atunci când Domnul a venit la Avraam, Avraam a văzut trei bărbați, dar a spus: „Doamne”, pentru că l-a recunoscut pe Domnul. Deci, Avraam a primit o vizită, a fost vizitat de Elohim în trup, iar când Elohim l-a vizitat în trup, a deosebit gândurile și intențiile inimii Sarei, care se afla în cortul de la spatele Lui. Astfel, discernământul a avut efect asupra Sarei, pentru că El a zis: „De ce a răs Sara?” „Nu am răs”, a răspuns ea, dar El a spus: „Ba da, ai răs.”

Așadar, aici în Geneza 18, a existat acest episod, această vizită a lui Elohim în trup de carne cu semnul lui Mesia, discernământul, și acest lucru le-a dat credință. Și prin credință, ei s-au întors, și au fost din nou tineri. Apoi știm că în capitolul 20, ei au coborât în Gherar, iar împăratul Abimelec a vrut s-o ia pe Sara pentru el. Ea a fost făcută din nou tânără, dar deși a fost făcută din nou tânără, ea a spus: „Acum când sunt bătrână, să mai am plăceri cu domnul meu care este și el bătrân?”

Fratele Branham a spus că ei au trecut de timpul relațiilor de familie, dar că acest lucru urma să fie restaurat sub semnul lui Mesia. Ei aveau să fie făcuți din nou tineri și astfel au putut reveni la ceea ce erau când s-au căsătorit pentru prima dată. Totuși, încă nu exista o concepție, așa că acum ajungem la capitolul 21 din Geneza.

În Geneza 21 ni se spune că Domnul a vizitat-o pe Sara. El a venit la Avraam într-un vis, a venit la Avraam într-o viziune și a venit la Avraam în trup de carne, dar pentru a aduce această promisiune la împlinire, Dumnezeu a vizitat-o pe Sara, așa cum spusese:

„Domnul Și-a adus aminte de cele ce spusese Sarei și Domnul a împlinit față de Sara ce făgăduise.

Sara a rămas însărcinată și a născut lui Avraam un fiu la bătrânețe, la vremea hotărâtă, despre care-i vorbise Dumnezeu.”

În capitolul 21 nu ni se oferă alte detalii. Nu există semne, nu există manifestări sau întâlniri extraordinare, ci doar o vizită privată a Domnului, iar în această vizită, El confirmă promisiunea. Promisiunea va fi o zămislire, iar această zămislire va fi înăuntrul Sarei; înăuntrul Sarei va fi Cuvântul promis. Cuvântul va începe să se manifeste și pe măsură ce începe să se manifeste, Sara va avea o vizită privată,

Domnul o va vizita pe Sara, iar când este vizitată, va exista o zămislire, această zămislire fiind împlinirea promisiunii. Împlinirea promisiunii vine în ea, așa că Sara poartă în ea însăși împlinirea făgăduinței.

Nimeni nu a văzut nimic, nu a existat un spectacol public, nu a fost nicio întâlnire grozavă, nu a fost ceva mare și nu a existat o mare demonstrație puternică pe care s-o vadă ochiul. Demonstrația puternică a fost ceva care venea în interiorul Sarei și a adus confirmarea promisiunii pe care a făcut-o Dumnezeu; promisiunea devenea vie în interiorul Sarei prin credință, pentru că prin credință i s-a dat putere să conceapă. Deci, Domnul a vizitat-o pe Sara și ea a conceput. Dar în timp ce se plimba, nimeni nu putea spune că s-a schimbat ceva, nimeni din jurul ei nu putea spune aceasta, dar ea se cunoștea pe sine pentru că a primit vizita. Ea știa că s-a schimbat. Apoi, întreaga ei ființă începe să se schimbe, totul din jurul ei devine supus Vieții care este în interiorul ei. Apoi, știm că Sara a dat naștere fiului promis.

Să citim mai departe, de la versetul 3, la 13:

„Avraam a pus fiului său nou-născut, pe care i-l născuse Sara, numele Isaac.

Avraam a tăiat împrejur pe fiul său Isaac la vârsta de opt zile, cum îi poruncise Dumnezeu.

Avraam era în vârstă de o sută de ani la nașterea fiului său Isaac.

Și Sara a zis: „Dumnezeu m-a făcut de răs: oricine va auzi va râde de mine.”

Și a adăugat: „Cine s-ar fi gândit să spună lui Avraam că Sara va da țâță la copii? Și totuși i-am născut un fiu la bătrânețe!”

Copilul s-a făcut mare și a fost înțărcat. Avraam a făcut un ospăț mare în ziua când a fost înțărcat Isaac.

Sara a văzut râzând pe fiul pe care-l născuse lui Avraam egipteanca Agar.

Și a zis lui Avraam: „Izgonește pe roaba aceasta și pe fiul ei, căci fiul roabei acesteia nu va moșteni împreună cu fiul meu, cu Isaac.”

Cuvintele acestea n-au plăcut deloc lui Avraam, din pricina fiului său.

Dar Dumnezeu a zis lui Avraam: „Să nu te mâhnești din pricina cuvintelor Sarei, din pricina copilului și din pricina roabei tale. Ascultă glasul ei.”

Oh, slavă lui Dumnezeu! Tot Sara a fost cea care a vorbit cu Avraam prima dată și i-a spus: „Așa vom aduce Cuvântul la împlinire, pentru că Dumnezeu m-a făcut stearpă și nu pot naște. Ia-o pe roaba mea, intră la ea, și ea va naște sămânța pentru noi.” A fost ideea Sarei, pentru că Sara a crezut că aceasta era calea prin care va aduce Cuvântul la împlinire. Dar prin aceasta a adus o pervertire, a adus un produs hibrid, a adus un produs pervertit. De ce? Pentru că a vorbit după propria ei înțelepciune, după propria ei înțelegere, în funcție de ceea ce puteau vedea ochii ei și a dat naștere lui Ismael.

Dar acum s-a schimbat ceva pentru că Sara a intrat în contact cu Dumnezeu. Domnul a vizitat-o (Amin) și i-a dezvăluit taina, iar ea a zămislit Cuvântul, așa că întreaga ei înțelegere s-a schimbat. Tot ce credea că era logic și rezonabil, tot ce a simțit înainte, s-a dovedit a fi un eșec. Domnul a vizitat-o și ea a zămislit Cuvântul, și după ce a adus Cuvântul, ochii ei au fost deschiși, înțelegerea i s-a schimbat și totul a fost diferit pentru ea, așa că a știut că cei doi copii nu mai pot locui împreună.

Acolo își aduce Dumnezeu Mireasa. Ea primește o vizită de la Domnul (Amin), Fiul, Cuvântul, a fost înviat în interiorul acestei Mirese, iar acum știe: „Ceea ce obișnuiam să credem că era în ordine, felul în care încercam să-L slujim pe Dumnezeu, cum încercam să-l împlinim Cuvântul crezând că așa era corect, nu este corect și nu va funcționa.”

„Izgonește pe roaba aceasta!” Când intri în contact cu Domnul, când intri în contract cu Pecetea a șaptea, iar Pecetea a șaptea este deblocată în viața ta și zămislești Cuvântul, Cuvântul vine în tine și toată înțelegerea ta se schimbă, așa că îți dai seama de ce a fost un eșec și de ce nu a funcționat. Dintr-o dată înțelegi de ce denotațiunile nu vor împlini niciodată Cuvântul lui Dumnezeu, de ce raționamentul uman, înțelepciunea și intelectul uman nu vor fi niciodată calea lui Dumnezeu, și spui: „Aruncă-l, Doamne.”

Să citim din nou versetul 12: *„Dar Dumnezeu a zis lui Avraam: „Să nu te mâhnești din pricina cuvintelor Sarei. Ascultă glasul ei.”* Așadar, acum Sara are un glas, iar glasul Sarei este Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu îi susține glasul și spune că este corect. *„...fă Sarei tot ce-ți cere, ascultă glasul ei, căci numai din Isaac va ieși o sămânță care va purta cu adevărat numele tău.”*

Să ne întoarcem la Galateni capitolul 4. Noi am trecut pe aici duminică, dar vreau

să mai iau puțin timp pentru aceasta. Galateni 4.30. Aici, apostolul Pavel spune:

„Dar ce zice Scriptura? „Izgonește pe roabă și pe fiul ei, căci fiul roabei nu va moșteni împreună cu fiul femeii slobode.” El o citează pe Sara, pentru că Sara este cea care îi spune acest lucru lui Avraam, în Scriptură. Avraam s-a mâhnit când a auzit aceste cuvinte, dar Domnul a venit la el și i-a spus: „Ascultă tot ceea ce a spus Sara. Ascultă glasul ei.”

Astfel, apostolul Pavel ia acest lucru și spune: *„Dar ce zice Scriptura?”* După ce a fost vizitată de Domnul și i-a adus Cuvântul, ea a zămislit Cuvântul, Sara a devenit una cu Planul lui Dumnezeu. Ea a ajuns la un nivel diferit de înțelegere; acum știa promisiunea, știa Cuvântul, Îl știa în intimitate, Îl purtase, a devenit una cu El, L-a adus la suprafață, iar când a vorbit, Domnul i-a spus lui Avraam s-o asculte.

Astfel, apostolul Pavel se ridică și spune că aceasta este Scriptura: *„Dar ce zice Scriptura?”*

Să trecem la 2 Timotei 3.16. Aici vorbește tot apostolul Pavel.

„Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu...” Ce a spus Pavel cu privire la ceea ce a zis Sara? *„Dar ce zice Scriptura?”*, iar aici spune că *„Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu.”* Atunci de unde a primit Sara acele cuvinte? Ea a fost inspirată de Dumnezeu, iar Dumnezeu a susținut cuvintele spuse de ea.

„Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire.”

Fratele Branham spune în **Epoca bisericii Laodicea**, din Cartea epocilor bisericii:

„Apocalipsa 10.7: „În zilele glasului celui de-al șaptelea mesager, taina lui Dumnezeu va fi terminată, după cum a spus Dumnezeu slujitorilor Săi, profeților.” El trimite un profet legitimat, trimite un profet după aproape două mii de ani, El trimite pe cineva care este atât de departe de organizațiile religioase din lume, pe cineva care va fi la fel ca Ioan Botezătorul și ca Ilie din vechime. El va asculta numai de Dumnezeu și-L va avea pe „Așa vorbește Domnul!”. El va fi gura lui Dumnezeu, va fi purtătorul de Cuvânt al lui Dumnezeu, și așa cum scrie în Maleahi 4.6, va întoarce inima copiilor la credința părinților. El îi va aduce înapoi la Dumnezeu pe aleșii din acest timp, căci îl vor asculta pe profetul Domnului care va aduce Adevărul la fel cum a făcut-o Pavel. El va reșeza Adevărul așa cum L-au

avut la început, iar aleșii din timpul sfârșitului sunt cei care Îl vor manifesta cu adevărat pe Domnul și vor fi Trupul Lui. Ei vor fi glasul Lui și vor face lucrările Lui. Aleluia! Vedeți aceasta?

Un scurt istoric al evoluției bisericii ne confirmă cât este de exact acest gând. În epoca întunecoasă Cuvântul adevărului s-a pierdut aproape complet pentru oameni, dar Dumnezeu l-a trimis pe Luther cu Cuvântul Său, așa că cei care au vorbit în timpul acela pentru Dumnezeu au fost luteranii. Dar ei s-au organizat, iar Cuvântul adevărului s-a pierdut din nou, pentru că organizațiile se întorc întotdeauna la ceremonii și dogme și nu rămân la Cuvântul simplu. Din cauza aceasta, ei n-au mai putut vorbi pentru Dumnezeu.

Atunci Dumnezeu l-a trimis pe Wesley, care a fost glasul cu Cuvântul pentru ziua sa. Oamenii care au primit descoperirea lui Dumnezeu pentru acel timp au devenit epistole vii citite și recunoscute de toți oamenii în generația lor. Dar când metodiștii s-au organizat, au eșuat, iar Dumnezeu a ridicat pe alții. Astfel, lucrarea a mers mai departe până a ajuns în ultimul timp, când El va ridica din nou un popor care sub mesager, va fi glasul final pentru ultima epocă.”

Sara a avut un glas (Amin), iar Dumnezeu a spus că este corect. Pavel a spus că acel glas era Scriptura. Amin. El a dat un exemplu, pentru că Dumnezeu vorbește și acum, El vorbește încă. El a venit și a vorbit cu profetul, dar Cuvântul a fost dat Miresei, așa că acum Dumnezeu are o Portavoce, Dumnezeu are un glas, iar acest glas sunt epistolele Sale vii, este Cuvântul Său viu, este Mireasa Sa vie. Însăși viața ei spune Cuvântul, acțiunile Ei care se supun Cuvântului și ascultarea de Cuvânt, declară că Ea vorbește trăind acest Cuvânt.

Mai departe, profetul a spus:

„Da, domnule, dar așa zisa biserică nu mai este Portavocea lui Dumnezeu, ci este propria ei portavoce, așa că Dumnezeu se întoarce împotriva ei, o va înfrunta prin profet și prin Mireasă, pentru că Glasul lui Dumnezeu va fi în Ea. Așa este.

În Apocalipsa 22.17 citim: „Și Duhul și Mireasa zic: „Vino!” Lumea va auzi încă o dată ceva care vine direct de la Dumnezeu, așa cum a fost și la Rusalii. Adevărul este că această Biserică Mireasă va fi batjocorită la fel ca biserica din prima epocă. El va striga în acest timp și va spune: „Voi aveți Cuvântul. Aveți mai multe Biblii ca oricând în celelalte timpuri, dar cu toate acestea nu faceți așa cum spune Cuvântul, ci Îl divizați și Îl tăiați, luând din El numai ceea ce vă place, iar ceea ce

nu vă convine puneți deoparte. Voi nu mai sunteți interesați să-L trăiți, ci vreți numai să-L dezbateți.”

De ce este interesat Dumnezeu? De dezbateri sau de viață? Pe El Îl interesează ca cineva să trăiască acest Cuvânt, pentru că Acesta este un Cuvânt viu.

„Ar fi bine dacă ai fi rece sau în clocot, pentru că dacă ai fi rece și ai refuza Cuvântul în totalitate, aș suporta aceasta. Dacă ai fi în clocot, ai recunoaște Cuvântul și ai trăi conform Lui, te-aș lăuda pentru aceasta, dar când Îmi iei Cuvântul fără nici o frică și nu-L onorezi, te voi pedepsi, vei fi vărsat din gura Mea, pentru că mi-ai făcut greață.”

Mai jos, în aceeași Carte, profetul spune:

„Dumnezeu încă mai are un glas pentru oamenii lumii, chiar dacă a dat un glas Miresei. Glasul acesta este în Mireasă, după cum am spus. Noi vom vorbi mai multe despre aceasta mai târziu. Vom ajunge la partea aceasta ulterior. Deci, Dumnezeu încă mai are un glas pentru oamenii lumii. În glasul acela, Dumnezeu a dat un glas Miresei și glasul este în Mireasă.”

Haideți să mergem la Apocalipsa capitolul 10. Acestea sunt lucruri prin care am trecut, deci nu sunt lucruri noi, dar vreau să le aduc și să trec din nou prin ele. În Apocalipsa 10.7-11, scrie:

„Dar în zilele glasului îngerului al șaptelea, când va începe să sune, taina lui Dumnezeu trebuie să fie încheiată, așa cum le-a spus El, slujitorilor Săi, profeții.

Și glasul pe care-l auzisem din cer mi-a vorbit din nou și mi-a zis: „Du-te de ia cărticica deschisă din mâna îngerului care stă în picioare pe mare și pe pământ!”

M-am dus la înger și i-am cerut să-mi dea cărticica.” Acesta este Ioan, dar Ioan este simbolul Miresei. Așadar, lui Ioan i s-a spus să meargă la înger și să-i spună să-i dea cărticica.

„M-am dus la înger și i-am cerut să-mi dea cărticica. „Ia-o”, mi-a zis el, „și mănânc-o; ea îți va amărî pânțele, dar în gura ta va fi dulce ca mierea.”

Am luat cărticica din mâna îngerului și am mâncat-o: în gura mea a fost dulce ca mierea, dar, după ce am mâncat-o, mi s-a umplut pânțele de amărăciune.

Apoi mi-a zis: „Trebuie să profetești din nou în fața a multor noroade, neamuri, limbi și împărați.”

Acum știm că după manifestarea Apocalipsei 10.7, taina lui Dumnezeu este terminată, iar Ioan, care simbolizează Mireasa, a trebuit să ia Cărticica din mâna îngerului (Amin), de la îngerul care a deschis Cartea și o avea deschisă în mână. El s-a dus la înger și i-a zis: „Dă-mi Cărticica”, iar îngerul i-a spus: „Ia-o și mănânc-o!”, așa că Mireasa trebuie să ia această Cărticică deschisă și să se hrănească cu Ea, s-o mănânce. Aceasta înseamnă s-o mănânce toată, iar când o mănâncă, în gura ei va fi dulce ca mierea, dar în pânțelele ei va fi amară, pentru că atunci când o ia, se bucură, dar când trebuie s-o digere și să fie una cu Ea, când începe s-o trăiască, îi face pânțelele amar, deoarece este greu să trăiești într-o lume care respinge Cuvântul.

Dar el spune: „Ia-o și mănânc-o; ea îți va amări pânțelele, dar în gura ta va fi dulce ca mierea. Pentru că trebuie să profetești din nou.”

Așadar, trebuie să iasă și să profetească din nou, deoarece există o continuare a dăruirii Cuvântului, iar acest Cuvânt profetește din nou. Dar nu este mai multă profecie, deoarece știți că nu puteți adăuga sau elimina Mesajul care a fost dat deja prin intermediul profetului. Mireasa nu este aici pentru a găsi mai mult (Amin), pentru a adăuga sau pentru a scoate ceva. Ea profetește din nou ceea ce s-a vorbit deja, ceea ce a fost deja dat, Ea va spune ce spune El. Vom ajunge la citatul acesta puțin mai târziu, dar îmi place să comentez puțin ceea ce spune el.

Știți, când fratele Branham a trecut dincolo de cortina timpului, L-a întrebat pe Cel ce l-a dus acolo: „Aș putea să-L văd pe Isus?” Dar i s-a răspuns: „Nu. El va veni la tine și vei fi judecat pentru ceea ce ai predicat, iar noi vom fi judecați cu tine.” Vă amintiți aceasta? Și fratele Branham a zis: „Bine, dar cu Pavel și grupul lui ce va fi?” „Va fi judecat și el.” „Bine”, a spus fratele Branham, „eu am predicat ce a predicat Pavel.” Atunci toți cei aflați acolo au spus: „Pe aceasta ne odihnim noi.” Așa că, fratele Branham a predicat ceea ce a predicat Pavel. El a spus că a predicat ceea ce a predicat Pavel. Este adevărat? Dar fratele Branham nu a mers la amvon în fiecare săptămână și să spună: „Vreau să încep cu Epistola către Romani capitolul 1”, apoi să citească primul capitol din Romani, să închidă Cartea și să plece spunând: „Voi spune numai ce a spus Pavel.” Apoi, duminica viitoare să se întoarcă și să citească capitolul 2, după care să închidă Cartea și să plece; iar duminica următoare să se întoarcă, să citească următorul capitol 3, să stea doar la

amvon și să citească exact ceea ce a spus Pavel. Nu a făcut aceasta, ci atunci când a spus: „Eu am predicat ce a predicat Pavel”, a spus că avea același Adevăr și putea să revină prin Biblie, prin Vechiul Testament, prin care a trecut Pavel, și putea găsi exemple, (Amin) putea găsi Cuvântul așezat până acolo, putea să-L scoată și să-L predice, și chiar putea să folosească Scripturile pe care Pavel nu le-a folosit.

Astfel, a spune ceea ce a spus Pavel, nu înseamnă că putea doar să repete ceea ce a scris Pavel. A spune același lucru înseamnă să spui ceea ce a adus Pavel, Adevărul care i-a fost dezvăluit. Fratele Branham l-a ridicat, a purtat același lucru și a găsit totul prin Scripturi. Înseamnă că acum, când Mireasa spune ceea ce a spus profetul, nu ne ridicăm și începem doar să citim zece pagini din „Hristos, Taina lui Dumnezeu descoperită,” apoi o închidem, predicatorul pleacă acasă și ne întoarcem duminică viitoare să luăm următoarele zece pagini, spunând: „Știți, noi spunem numai ceea ce a spus profetul.” Nu, tu spui ceea ce spune profetul, dar tu spui ceea ce a spus el în Duhul. Tu spui același lucru pe care l-a spus el, dar îl poți găsi prin toată Biblia. De aceea, fratele Branham a spus: „Eu am atins doar lucrurile înalte, astfel ca voi să îl puteți obține. Să puteți merge acasă și să-L studiați.”

Deci, uneori puteți avea o concepție greșită despre ce înseamnă să spui numai ceea ce a spus el. Voi nu puteți adăuga sau scoate nimic din descoperirea care ne-a fost dată prin profet. Dumnezeu a adus-o prin profet, iar noi nu suntem aici ca să venim cu mesajul nostru, pentru că ni s-a dat Mesajul. Noi trebuie să profetim din nou (Amin), să spunem ceea ce a spus el.

Să mergem la Luca 1.38. În capitolul 1 din Luca, Maria a primit vizita unui înger.

Noi știm că a existat o profeție dată lui Adam cu privire la înmulțire, și pentru aceasta i s-a dat o soție pentru a se putea reproduce, dar acea soție a ajuns la propria ei înțelegere, și prin propriul ei intelect, prin propriul ei efort uman de a aduce Cuvântul la împlinire, ea l-a pervertit.

Și pentru Avraam a fost dată o profeție, și sub acea profeție a avut o soție, dar soția lui, prin propria ei înțelegere, prin propriul ei intelect și efort uman, a încercat să aducă la împlinire acea profeție, dar ea a adus doar o pervertire a Cuvântului. De fiecare dată când ființele umane încearcă să aducă Cuvântul la împlinire prin efortul lor omenesc, aduc doar pervertire.

Acum sosise timpul ca Dumnezeu să aducă la împlinire promisiunea referitoare la Sămânța femeii, de aceea a trebuit să vină la Maria. Maria nu avea nimic de făcut pentru a produce acest Cuvânt, nu era efortul ei omenesc, și nu exista nimic în intelectul ei, nu putea face nimic prin propria ei înțelepciune pentru a aduce la împlinire profeția din Isaia. Chiar dacă ea era cea aleasă, chiar dacă ea era vasul rânduit mai dinainte, nu putea face nimic pentru aceasta, dar la timpul hotărât, ea a fost vizitată de un Înger care i-a spus că sosise timpul ca profeția să fie împlinită. Maria nici măcar nu a înțeles cum se va întâmpla fizic acel lucru, dar când Îngerul i-a spus că „*Duhul Sfânt o va umbri,*” ea a răspuns: „*...Facă-mi-se după Cuvântul Tău.*” Acum, când Dumnezeu vine să confirme făgăduința, totul este desăvârșit.

Când o ființă umană încearcă să aducă făgăduința la împlinire, aduce o perversiune, o corupție, dar când o face Dumnezeu însuși, El aduce Cuvântul, aduce restaurare și aduce Viață. Efortul uman nu va produce niciodată Cuvântul lui Dumnezeu, ci va aduce un Cuvânt pervertit, de aceea El caută pe cineva care să se predea Lui pe deplin.

În Luca 1.38-42, citim: „*Maria a zis: „Iată, roaba Domnului; facă-mi-se după cuvintele Tale.” Și Îngerul a plecat de la ea.*”

Maria s-a sculat chiar în zilele acelea, și a plecat în grabă spre munți, într-o cetate a lui Iuda.

A intrat în casa lui Zaharia, și a urat de bine Elisabetei.

Cum a auzit Elisabeta urarea Mariei, i-a săltat pruncul în pântece, și Elisabeta s-a umplut de Duhul Sfânt.

Ea a strigat cu glas tare: „Binecuvântată ești tu între femei, și binecuvântat este rodul pântecelui tău.”

Ce fel de prunc era Ioan Botezătorul? Cine era el? Ioan Botezătorul era Cuvântul, și Cuvântul era în Elisabeta; profeția, Cuvântul lui Dumnezeu, profeția vorbită prin Cuvântul lui Dumnezeu, și acum acel Cuvânt era în Elisabeta. Ea și Cuvântul erau una, și când Elisabeta a auzit urarea Mariei, Cuvântul din pântecele ei, a săltat de bucurie. Ascultați acum versetul 41: „*...și Elisabeta s-a umplut de Duhul Sfânt, și a strigat cu glas tare...*” Acum Elisabeta are un glas care spune: „*...binecuvântată ești tu între femei, și binecuvântat este rodul pântecelui tău.*”

Fiindcă iată, cum mi-a ajuns la urechi glasul urării tale, mi-a săltat pruncul în pântece de bucurie.

Ferice de aceea care a crezut; pentru că lucrurile, care i-au fost spuse din partea Domnului, se vor împlini.” (versetele 42, 44 și 45)

Aceasta este profeția, prieteni: „Ferice de aceea care a crezut, pentru că lucrurile care i-au fost spuse din partea Domnului, se vor împlini.”

Elisabeta purta Cuvântul înlăuntrul ei. Ea concepuse și purta Cuvântul profeției. Când a intrat în contact cu Maria, și ea a salutat-o, pruncul din pântecele Elisabetei, a săltat de bucurie iar ea a fost umplută cu Duhul Sfânt, și a început să vorbească cu glas tare. Ceea ce Elisabeta a spus, a fost o binecuvântare asupra Mariei. Ea i-a spus că lucrurile care i-au fost spuse din partea Domnului, se vor împlini negreșit. Laudă Domnului! De ce? Pentru că Cuvântul era în interiorul ei.

Acesta este începutul Noului Testament și aceste femei sunt cele care concep făgăduința iar în Luca 1.46-55, citim:

„Maria a zis: „Sufletul meu mărește pe Domnul,

și mi se bucură duhul în Dumnezeu, Mântuitorul meu,

pentru că a privit spre starea smerită a roabei Sale. Căci iată că de acum încolo, toate neamurile îmi vor zice fericită,

pentru că Cel Atotputernic a făcut lucruri mari pentru mine. Numele Lui este sfânt,

și îndurarea Lui se întinde din neam în neam peste cei ce se tem de El.

El a arătat putere cu brațul Lui; a risipit gândurile, pe care le aveau cei mândri în inima lor.

A răsturnat pe cei puternici de pe scaunele lor de domnie și a înălțat pe cei smeriți.

Pe cei flămânzi i-a săturat de bunătați, și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.

A venit în ajutorul robului Său Israel, căci Și-a adus aminte de îndurarea Sa,

Cum făgăduise părinților noștri, față de Avraam și sămânța lui în veac.”

Acum, ce este cu Maria? Maria are în interiorul ei Cuvântul și aceste două femei vorbesc împreună, și ceea ce spun, este spre slava și gloria Cuvântului din ziua lor pentru că ele au prins revelația Cuvântului din ziua lor. Și despre ce vorbesc ele? Vorbesc despre manifestarea Cuvântului pentru ziua lor. Aceste două femei care au Cuvântul în interiorul lor, știu ziua și ora în care trăiesc, cunosc profeția și știu ce se întâmplă iar sub inspirația Duhului Sfânt, o mărturisesc laudându-L pe Dumnezeu.

Acolo erau preoți, erau rabini și lideri religioși, erau cărturari, dar aici avem două femei neînsemnate și umile care au Cuvântul profetic în interiorul lor. Atunci când ele vin în contact una cu cealaltă, au un glas, și prin ceea ce vorbesc, declară taina descoperită, declară ceea ce era ascuns în interiorul lor, adică împlinirea Cuvântului profeției pentru acea zi. Ele încep să vorbească, Elisabeta cu glas tare binecuvânta iar Maria începe să proclame tot ce se îplinea în acea zi. Laudă lui Dumnezeu. Acesta este începutul Noului Testament.

În mesajul **Cuvântul vorbit este Sămânța originală**, citim:

„Îngerul i-a arătat lui Avraam cine era El, că El era Cuvântul. El a spus: „De ce a râs Sara?” Deci, El a chemat-o, iar ea a spus: „Nu am râs.” Dar El i-a spus: „Ba da, ai râs.” Ce har! Vedeți? Prostia noastră ne-ar ucide pe fiecare dintre noi, dar El nu a putut-o omorî pe Sara pentru că trebuia să-l ia și pe Avraam deoarece ei erau una.”

Este atât de important să înțelegem, pentru că dacă profeția era pentru Avraam, era și pentru Sara pentru că ei erau una.

El nu poate lua biserica și să o distrugă pentru că Ea face parte din El însuși, din Hristos. Cuvântul s-a făcut trup. Ce har măreț! Ce dulce! El nu a putut să-i ia viața pentru că Sara făcea parte din Avraam; era carne din carnea lui, și os din oasele lui.

Noi am greșit, am avut eșecuri, dar vedeți, El nu a putut lua biserica, nu a putut să-i ucidă pe aleși, nu a putut să-ți ia viața pentru că ești parte din El, ești Cuvântul, Cuvântul este în tine.

Noi știm bine Apocalipsa 22.17, dar eu voi citi doar prima parte a versetului: *„Și Duhul și Mireasa zic: „Vino!”* Tot drumul, până la sfârșitul descoperirii, până la sfârșitul Bibliei, *„Duhul și Mireasa zic: „Vino!”* Deci, la sfârșit, Mireasa are un glas și

glasul Miresei vorbește împreună cu Duhul, sau Duhul spune prin Mireasă: „Vino!” Duhul și Mireasa spun: „Vino la Fântâna Vieții.” Amin. Ce spun Ei? Când spui: „Vino,” înseamnă că trebuie să pleci pentru a veni, înseamnă că trebuie să ieși, *„Ieșiți din mijlocul lor și separați-vă!”* Astfel, la sfârșitul timpului, la sfârșitul descoperirii lui Isus Hristos, Mireasa are un glas care spune: „Veniți la Fântâna Vieții!”

La sfârșitul cărții **Epocile Bisericii**, scrie:

„Dar mulțumim lui Dumnezeu că în acest moment, această epocă nu s-a terminat. El încă plânge și strigătul Său nu este doar în urechile spirituale ale oamenilor prin Duhul Său, ci încă odată, în țară este un profet; încă odată Dumnezeu va descoperi Adevărul așa cum l-a descoperit lui Pavel. În zilele celui de-al șaptelea mesager, în zilele Epocii Laodicea, mesajul său va descoperi tainele lui Dumnezeu, așa cum i-au fost descoperite lui Pavel. El va vorbi și cei care primesc profetul în Numele Lui, va primi răsplata aceluia profet. Cei care îl aud, vor fi binecuvântați și vor deveni parte a Miresei din ultima zi și sunt menționați în Apocalipsa 22.17: „Duhul și Mireasa zic: „Vino!”

Colțul grâului, grâul Miresei căzut în pământ la Niceea, s-a întors la Cuvântul original din nou. Laudă lui Dumnezeu pentru totdeauna! Ascultați-l pe profetul autentic al lui Dumnezeu, care apare în această ultimă epocă. Ceea ce spune el de la Dumnezeu, va spune și Mireasa, pentru că Ea trebuie să profetească din nou. Ce va profeti Ea? Ceea ce a fost deja profetit. Ceea ce spune el de la Dumnezeu, va spune și Mireasa. Duhul, profetul și Mireasa vor spune același lucru.”

Ascultați, puteți lua citate și puteți sta în fața unui grup de oameni și să analizați acele citate, apoi să spuneți doar citate, dar le puteți alinia într-un fel în care oamenii să înțeleagă greșit ce a spus profetul. Deci, tot ce faci, este că spui ceea ce a spus profetul, dar nu spui ceea ce a spus Dumnezeu. Înțelegeți? A spune ce a spus profetul, este să spui ceea ce a vorbit Duhul în această epocă, descoperirea acestui ceas, descoperirea completă a Cuvântului.

„Duhul, profetul și Mireasa vor spune același lucru, și ceea ce vor spune, va fi deja scris în Cuvânt. Laudă lui Dumnezeu! Acum iese din mijlocul ei, să fie separat. Strigătul a ieșit dar se stinge. Cât timp va striga Glasul? Nu știm, dar este un lucru pe care îl știm, nu va mai dura mult, pentru că este ultima epocă.”

În mesajul **Semnul**, profetul spune:

„Trebuie să fie așa pentru că prin unirea lor, femeia și bărbatul ei, devin unul, așa cum Hristos și Mireasa devin unul. Astfel, slujba Miresei, este slujba lui Hristos, adică aceeași.”

Vreau să spun că slujba lui Avraam și slujba Sarei a fost aceeași pentru că profeția pentru Avraam urma să aducă din Avraam o sămânță. Dar în profeția dată pentru Avraam, a fost inclusă și Sara pentru că Sara era soția lui. Astfel, Sara și Avraam au aceeași slujbă. Problema a apărut atunci când Sara și-a folosit propriul intelect și propria înțelegere pentru a-și îndeplini slujba, pentru că a eșuat. Dacă L-ar fi așteptat pe Dumnezeu ca să-și confirme Cuvântul, pentru că ea era deja inclusă în el, s-ar fi împlinit oricum. Ea trebuia doar să aștepte. Slujba Miresei și slujba lui Hristos, este aceeași. De ce este aceeași? Pentru că sunt la fel, sunt Cuvântul. Amin.

El este Cuvântul și Ea este Cuvântul. Ea vine din Cuvânt, Ea este unită din nou cu Cuvântul. Amin. Pentru că există o profeție de împlinit, Ea este inclusă și nu trebuie să fie îngrijorată pentru că este o parte din făgăduință.

În **Epoca Bisericii Pergam**, din cartea „Epocile Bisericii,” este o porțiune pe care am citit-o de multe ori, când Îngerul i-a spus fratelui Branham să ridice creionul și să scrie. Voi citi doar o mică porțiune în care ni se spune:

„Priviți armonia dintre Tatăl și Fiul. Isus nu a făcut nimic până când l-a fost arătat mai întâi de Tatăl. Ioan 5.19. Această armonie trebuie restabilită acum între Mire și Mireasa Sa, astfel, El îi arată Cuvântul Vieții...”

Cum îi arată El Cuvântul Vieții? A trimis un profet, apoi a trebuit să-i dea o descoperire cu privire la ceea ce vorbea acel profet. „...El îi arată Cuvântul Vieții, iar Ea îl primește fără să se îndoiască de El. De aceea Ea nu poate fi rănită de nimic, nici măcar de moarte, pentru că, dacă sămânța este pusă în pământ, apa o ajută să crească din nou. Aici este taina lucrării, Cuvântul este în Mireasă...” Iată taina: „Cuvântul este în Mireasă.” Acesta este secretul:

„...Cuvântul este în Mireasă, așa cum a fost în Maria. Mireasa are mintea lui Hristos pentru că știe ce vrea El să facă cu Cuvântul. Ea împlinește porunca Cuvântului în Numele Lui, pentru că îl are pe „Așa vorbește Domnul.” În felul acesta Cuvântul devine viu prin Duhul fiind asemenea unei semințe pusă în pământ și udată, care răsare, crește și ajunge la coacerea completă, servind scopului Său. Cei ce aparțin Miresei, fac doar voia Lui și nu există nimeni care să-i poată convinge să facă

altceva, deoarece îl au pe „Așa vorbește Domnul”, și stau liniștiți în orice situație pentru că știu că Dumnezeu trebuie să fie în ei ca să facă lucrarea împlinind propriul Său Cuvânt. El nu și-a încheiat toată lucrarea în timpul când a fost pe pământ, așa că acum El continuă lucrarea Sa în și prin Mireasă...”

Slujba lui Hristos și slujba Miresei este aceeași slujbă. Slujba lui Hristos este absolut slujba Lui prin Mireasă.

„...Acum lucrează în și prin Mireasă și Ea știe aceasta. Atunci când a fost pe pământ, nu era timpul să facă lucrările pe care le face acum, dar acum El va împlini prin Mireasă lucrarea pe care a lăsat-o pentru acest moment.”

A existat un moment hotărât în care Dumnezeu avea să aducă la împlinire Cuvântul promis lui Avraam, și în acel moment, avea să-i facă din nou tineri și să-i dea Sarei puterea de a concepe sămânța și să dea naștere promisiunii. El a venit la un moment hotărât pentru că urma ceva ce avea să facă El însuși, și atunci când a făcut acel lucru, a fost desăvârșit.

În mesajul **Întrebări și răspunsuri la Peceti**, citim întrebarea numărul 22: „*Va avea Mireasa lui Hristos o slujbă înainte de răpire?*” Iată ce răspunde fratele Branham:

„Desigur. Aceasta se întâmplă chiar acum. Mireasa lui Hristos are cu siguranță slujba Mesajului orei. Care este slujba Mesajului orei? Mireasa lui Hristos este formată din apostoli, profeți, evangheliști, învățători și păstori. Este adevărat? Aceasta este Mireasa lui Hristos. Desigur, Ea are o slujbă minunată, este slujba din ceasul acesta.”

Deci, care este marea slujbă a Miresei? Mesajul orei.

În mesajul **Durerile nașterii**, am câteva citate la care mă voi referi, așa că stați cu mine. În acest mesaj, fratele Branham spune că acum Cuvântul trebuie să producă Mireasa. Deci, acest lucru este esențial. Dacă Cuvântul este în Mireasă și în Ea există o slujbă alcătuită din apostoli, profeți, evangheliști, învățători și păstori, cinci slujbe, această slujbă este Mesajul orei. Cuvântul trebuie să producă Mireasa, așa că, slujirea din această oră trebuie să producă Mireasa.

Slujirea din acest ceas nu va produce o biserică, nu va produce un alt grup sau o altă mișcare; nu va produce o altă sectă sau denominațiune, nu va produce o altă

formă de gândire, ci Cuvântul din acest ceas, slujba orei, slujba lui Hristos și slujba Miresei este aceeași și va aduce Cuvântul care va produce o Mireasă. Dacă produce altceva decât o Mireasă, nu este slujba potrivită pentru că Cuvântul trebuie să producă Mireasa. Aceasta este tot ce urmărim; acesta este întregul nostru scop; de aceea predicăm, de aceea avem servicii, împărțim cărți și facem tot ce putem face. De ce? Pentru că trebuie să fie o Mireasă a timpului de sfârșit și fiecare sămânță aleasă trebuie să vină în această Mireasă și să fie manifestată. Amin. De aceea suntem aici. Nu ca să construim o biserică, nu ca să construim o mișcare, nu ca să obținem ceva nou sau ca să obținem un nou club de renume.

Cuvântul trebuie să producă o Mireasă care este slujba de la sfârșitul timpului, de aceea este bine să rămânem preocupați de ceea ce suntem aici.

La sfârșitul descoperirii lui Isus Hristos, noi am avut un glas care a spus că el nu a format o biserică nouă, nu a început o mișcare nouă sau o confesiune nouă, nu a adus o credință nouă, ci acel glas i-a chemat pe cei aleși să vină, pentru că Cuvântul trebuie să producă Mireasa.

În mesajul **Răpirea**, profetul spune:

„Ea trebuie să fie modelată și transformată în imaginea lui Hristos, iar Hristos este Cuvântul. Acesta este singurul lucru pe care îl vedeți acolo pentru că la Cuvânt nu poate fi adăugat nimic. Nu poate fi o femeie cu o mână ca a unui bărbat și cu cealaltă mână ca o labă de câine, ci Ea trebuie să fie exact Cuvântul Domnului. Ea este Cuvântul Mireasă, este parte din Mire pentru că femeia face parte din soțul ei. Ea a fost scoasă din Bărbat.

Eva a fost o parte din Adam și la fel este Mireasa parte din Mire. Ea nu este luată dintr-o denumire, ci este luată din Sânul Cuvântului lui Dumnezeu pentru această zi.”

Înțelegeți ce este Mireasa? „Ea a fost luată din Sânul Cuvântului lui Dumnezeu pentru această zi;” a fost luată din Cuvântul lui Dumnezeu pentru această zi. Nu un Cuvânt vechi, nu un Cuvânt stătut, ci descoperirea proaspătă a Cuvântului pentru această zi.

În mesajul **Alegerea unei Mirese**, profetul spune:

„Acesta este semnul fiarei atunci când formează acel Conciliu Mondial al Bisericilor

care îl va naște pe fiul ei, pe Antihrist. Cealaltă este însărcinată cu Cuvântul lui Dumnezeu și va aduce la suprafață Trupul desăvârșit al lui Isus Hristos, care este Mireasa Lui. Trupul lui Hristos nu este încă terminat.

Câți știu că bărbatul și femeia sunt unul? Tot așa și Hristos este un singur Trup cu Mireasa. Cuvântul Mireasă va trebui să fie restul Trupului iar cei doi împreună formează un singur Trup, din nou, la fel cum era Adam la început. Deci bărbatul și soția lui sunt unul. Acum Ea, Mireasa adevărată este atât de dăruită Lui, încât nu își folosește mintea ei proprie, ci mintea Lui este mintea ei, și voia Lui este voia ei, iar voia Lui este Cuvântul Său.”

Biserica falsă a fost însărcinată, și odată ce ea este însărcinată, va aduce la suprafață pe Antihrist, dar biserica adevărată este însărcinată de Cuvânt și va aduce la suprafață Trupul încheiat al lui Isus Hristos care este Mireasa, deoarece slujba Cuvântului din această zi, va produce Mireasa Cuvânt.”

În mesajul **Sămânța nu va moșteni împreună cu pleava**, profetul a spus:

„...Nu o poate face. Acum este timpul seminței sau al Miresei, când pleava este moartă, pleava este uscată. Este timpul Cuvântului feciorelnic...neatins. Este o fecioară, amintiți-vă, este timpul Cuvântului feciorelnic. Dacă puneți Cuvântul în mâinile unei denominațiuni, sigur nu va mai rămâne virgin pentru că va fi controlat de mâna omului. Dar biserica lui Dumnezeu nu este atinsă de nici o denominațiune. Aleluia! Este Cuvântul lui Dumnezeu născut din fecioară și manifestat, Isus Hristos același ieri, azi și pentru totdeauna. Aleluia! Cât este de minunat! Eu Îl iubesc, Îl cred și știu că este Adevărul. El nu trebuie să fie atins.

În nașterea feciorelnică a Miresei, nu va exista nici o mânuire omenească denominațională.”

De aceea, atunci când această Mireasă care este pe pământ, are un glas, acest glas spune: „Vino! Ieși din mijlocul ei, ieși ca să fii separat și intră în Fântâna Vieții care curge curată din Tronul lui Dumnezeu. Vino și bea, vino și gustă! Vino și unește-te cu acest Cuvânt!” Trebuie să fie Cuvântul pur. Amin. Aceasta este cea mai minunată chemare, este chemarea la un Cuvânt pur, la o Fântână cu apă cristalină care nu este poluată de om.

Ea nu își poate amesteca propriile idei cu această Fântână și nu poate adăuga nimic la ea, nu poate lua nimic din ea, ci Ea este aici doar pentru a spune ceea ce a

spus EL. El are un glas pe pământ care este Mireasa Lui, și dacă Ea predică Cuvântul, acel Cuvânt va produce o Mireasă născută fecioară. Nici o denomiñațiune, nimeni nu se poate ocupa de nașterea feciorelnică a Miresei. Sigur că nu. Dumnezeu i-a poruncit să iasă din asemenea lucruri.

După ce Sara a trecut prin toate experiențele, după ce a trecut prin ideile proprii și prin propriul ei intelect și raționament; după ce a trecut de încercarea de a produce făgăduința lui Dumnezeu prin propriul ei efort și a eșuat, a venit Dumnezeu și i-a manifestat semnul lui Mesia. Atunci, Sara a văzut ceva real, a văzut deosebirea gândurilor, și dintr-o dată, s-a întors la ceea ce era când s-a căsătorit cu Avraam. Apoi, undeva de-a lungul timpului, Dumnezeu a vizitat-o, și atunci ea a conceput Cuvântul promis. Acum, Cuvântul era în ea, iar ea a purtat și a născut acel Cuvânt, iar pe măsură ce Cuvântul venea la maturitate, ea a văzut ce a făcut raționamentul ei, și-a văzut greșeala, eroarea; a văzut că a batjocorit acest Cuvânt, de aceea a spus: „Izgonește această roabă și pe fiul ei, pentru că nimic nu se va amesteca cu această sămânță. Odată, am considerat că este o idee bună, dar acum știu că nu este o idee bună.”

Poate am purtat o mulțime de idei confesionale în Mesajul orei, dar acum vreau să o expulzăm pe roabă și pe fiul ei pentru că ei nu sunt moștenitori cu acest Cuvânt. Am primit de la Dumnezeu un Cuvânt pur iar Dumnezeu Și-a vizitat Biserica și această vizită a adus Cuvântul iar acest Cuvânt va aduce nașterea Miresei virgine a lui Isus Hristos.

„În nașterea feciorelnică a Miresei, nu va exista nici o mânăuire omenească denomiñațională.”

Nu mai putem purta idei omenești, totul trebuie să fie ars. Fratele Branham ne-a spus că atunci când rămânea ceva din miel sau din mană, nu putea fi lăsat de la o epocă la alta, nu putea fi adus dintr-o epocă în alta, ci tot ce nu se putea mânca, trebuia să fie ars în totalitate. Când venim din orice înțelegere și orice părere am avut înainte, din orice am avut în minte și am crezut că era corect, și din orice am fost învățați dar era contrar Cuvântului, trebuie să fie ars totul și în totalitate, trebuie să fie anihilat pentru că această Mireasă nu va fi condusă de nici o mână omenească.

În mesajul **Încercând să faci o slujbă lui Dumnezeu fără voia Lui**, profetul spune:

„Dacă Mireasa trebuie să fie Cuvântul, Ea trebuie să fie din Hristos, parte din Mire; Ea trebuie să fie Cuvântul, dar nu Cuvântul timpului când El a fost aici, ci Cuvântul pentru această zi, pentru că El a trimis Cuvântul să-Și modeleze Mireasa, ca să o facă pe Ea. Sper că ați înțeles. Să nu luați vreo închipuire proprie sau o părere a cuiva cu privire la aceasta, ci luați Cuvântul legitimat, Biblia.”

În mesajul **Capodopera identificată a lui Dumnezeu**, profetul spune:

„El vă cioplește acum, cioplește toate crezurile și dogmele și îndepărtează de tine lucrurile firești, și va ciopli până când va scoate o Mireasă a Fiului, o altă capodoperă, o parte a Cuvântului, Cuvântul.”

Ce încearcă Dumnezeu să ne facă săptămână după săptămână, în timp ce deschide Cuvântul? El încearcă să readucă totul doar la Cuvânt. Tot ce era în gândirea noastră, tot ce ne dorim, să fie cioplit și să nu mai existe nimic amestecat. El încearcă să ne readucă doar la Cuvânt.

În mesajul **Hristos, taina lui Dumnezeu descoperită**, profetul spune:

„Ce s-a întâmplat prin aceste simboluri? El ne-a arătat că așa cum l-a deschis pe Adam și a scos-o pe Eva care era parte din carnea lui, era Adam, tot așa Mireasa trebuie să fie Cuvântul pentru că El este Cuvântul. Ea nu poate sta pe crezuri, nu poate sta pe denumiri, nu se poate baza numai pe un comportament bun, ci Ea trebuie să stea singură cu Cuvântul pentru că face parte din El, Ea a fost luată din Hristos.”

De asemenea, în mesajul **Este Răsăritul Soarelui**, fratele Branham spune:

„El fiind Mirele, Mireasa trebuie să apară pentru că face parte din El și Ea poate fi doar manifestarea și împlinirea tuturor descoperirilor care au vorbit despre Mireasă. Numai Ea poate să le manifeste. Dacă face ceva diferit de Mire, nu este mireasa Lui pentru că Mireasa este carne din carnea Lui și os din oasele Lui, este Viață din Viața Lui și Putere din Puterea Lui. Ea este EL! De aceea cu nimic altceva nu se poate amesteca.”

În mesajul **Unirea invizibilă a Miresei lui Hristos**, el spune:

„Pe cei aleși îi cheamă Dumnezeu. Cei aleși știu aceasta, ei știu că El cheamă o Mireasă curată, Cuvântul, Biserica Lui din ultimele zile, Aleasa Doamnă a Domnului Isus Hristos. Dacă Isus este Cuvântul...Câți cred aceasta? În ordine. Atunci Mireasa

este întotdeauna parte din Mire. Astfel, Mireasa nu va fi o denomi-na-țiune, ci Ea va trebui să fie Cuvântul manifestat pentru a fi Mireasa lui Hristos.”

Aceasta înseamnă că pentru a atrage Mireasa lui Hristos, sau pentru a aduce pe cineva la naștere, va fi nevoie de un Cuvânt neamestecat, trebuie să fie numai Cuvântul deoarece Cuvântul îi va aduce Miresei pe Dumnezeu Miresei.

El a lucrat, și a lucrat, și a lucrat, până când Sara și-a dat seama și a înțeles de ce a eșuat, și atunci a putut să spună: „Izgonește pe această roabă și pe fiul ei.” Sper că și noi am ajuns în punctul în care am recunoscut de ce nu a funcționat nimic altceva decât acest Cuvânt. Nici una din ideile noastre nu îl poate controla sau suci pentru că doar Cuvântul va funcționa întotdeauna. Cuvântul este singurul care aduce Viață, este singurul care aduce Apa curată care curge în jos de la Tronul lui Dumnezeu. Cuvântul este singurul care cheamă oamenii să se separe și să vină la El. Amin.

Voi nu ieșiți dintr-o groapă cu noroi ca să intrați în altă groapă cu noroi puțin mai curată decât prima, deoarece Dumnezeu ne-a adus un Cuvânt pur. El a ocolit toate denomi-na-țiunile și ne-a dat un profet cu un semn puternic pentru a ne arăta că există o restituire a Cuvântului curat iar Mireasa Sa va sta pe acel Cuvânt, și numai pe acel Cuvânt. Acesta este singurul lucru pe care Ea trebuie să-l promoveze; Ea nu trebuie să-și promoveze biserica sau să-i slujească pe oameni și ideile lor, ci trebuie să slujească doar acest Cuvânt. Dacă putem propovădui acest Cuvânt, dacă putem să-l trăim și să-l manifestăm, acest Cuvânt va produce o Mireasă pentru Hristos. De aceea suntem aici.

Să mergem la Geneza 3.14-15:

„Domnul Dumnezeu a zis șarpelui: „Fiindcă ai făcut lucrul acesta, blestemat ești între toate vitele și între toate fiarele de pe câmp, în toate zilele vieții tale să te târăști pe pân-te-ce, și să mănânci țărână.”

Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.”

Dumnezeu a dat o profeție, și conform acestei profeții, urma să vină o sămânță de la o femeie, Sămânța femeii, și acea Sămânță a femeii, avea să zdrobească capul șarpelui. Oricât de mulți oameni au dorit să împlinească această făgăduință, nimeni nu a reușit, până când nu a sosit timpul când a împlinit-o Dumnezeu Însuși.

Oricât de mulți ar fi dorit să fie zdrobit capul șarpelui, nimeni nu ar fi putut să facă nimic, pentru că această promisiune nu se poate realiza prin intelect, prin raționament sau eforturi omenești.

La timpul hotărât de El, Dumnezeu, a trimis un Înger la o micuță fecioară, numită Maria, căreia i-a spus: „Acum este momentul potrivit iar tu ești cea aleasă.” Iar Maria i-a răspuns: „*Facă-mi-se după Cuvântul Tău.*” Când Dumnezeu a împlinit această făgăduință, a fost o lucrare desăvârșită într-un timp desăvârșit. El avea nevoie doar de cineva care să accepte să îplinească făgăduința așa cum a dat-o El, și când Maria a acceptat-o așa cum a dat-o El, dintr-o dată, credința pe care o avea, a ajutat-o să creadă cele spuse de Înger. Amin. Așa cum a spus Elisabeta:

„Ferice de aceea care a crezut, pentru că lucrurile care i-au fost spuse din partea Domnului, se vor împlini.” (Luca 1.45)

Astfel, Dumnezeu a ridicat Sămânța femeii care a zdrobit capul șarpelui, acea Sămânță fiind Hristos.

Să mergem la Romani 16.20:

„Dumnezeul păcii va zdrobi în curând pe Satana sub picioarele voastre.” Amin.
„Dumnezeul păcii va zdrobi în curând pe Satana sub picioarele voastre.” Diavolul va fi zdrobit. Apostolul Pavel spune că diavolul va fi zdrobit sub picioarele voastre. Cu cine vorbește apostolul Pavel aici? Cu Biserica. El vorbește cu Mireasa. Dar cine îl va zdrobi pe diavol? Dumnezeu îl va zdrobi, dar Dumnezeu va folosi picioarele voastre, va folosi Mireasa din acest timp de final.

La început, diavolul a luat mireasa care i-a fost dată lui Adam și prin șarpe, prin înșelăciune, a pervertit acel vas pe care avea să-l folosească Dumnezeu, și a adus căderea. Tot timpul a fost așa, dar Dumnezeu va lua același vas pe care diavolul l-a folosit pentru cădere, îl va aduce înapoi și chiar prin vasul pe care diavolul l-a folosit pentru a opri Cuvântul lui Dumnezeu, îl va zdrobi pe diavol și îl va distruge. Dumnezeu Însuși va face aceasta. Nu vei fi tu sau eu pentru că noi nu avem puterea să o facem, ci tot ce avem noi, este calitatea de a spune: „Iată-mă, Doamne! Sunt la dispoziția Ta.” Da, este Dumnezeu. *„Dumnezeul păcii va zdrobi în curând pe Satan sub picioarele voastre.”*

Depinde de noi să rămânem cu Cuvântul pentru a spune ceea ce spune Cuvântul și să-L lăsăm pe Dumnezeu să facă ceea ce va face Dumnezeu, pentru că aceasta

este epoca și aceasta este Mireasa pe care o va folosi pentru a o face.

În **Lucruri care urmează să vină**, profetul a spus:

„Acum, dacă noi suntem acele atribute ale lui Dumnezeu, nu putem trăi prin crezuri, nu putem trăi prin denominaționalism, ci trebuie să trăim prin Cuvânt, pentru că Mireasa este parte din Mire, așa cum fiecare soție este o parte a soțului ei. De aceea, noi trebuie să fim acel Cuvânt Mireasă. Și ce este acea Mireasă Cuvânt? Manifestarea acestui ceas; Mireasa, nu un crez sau o denomi-națiune, ci un articol viu al lui Dumnezeu, un atribut viu al lui Dumnezeu arătând lumii atributele lui Dumnezeu în forma Miresei care trebuie să fie exprimată în această oră în care noi trăim acum.”

Prieteni, este timpul Miresei, este manifestarea Miresei virgine, este manifestarea Cuvântului care a fost restaurat înapoi pentru a aduce o Mireasă înapoi la ceea ce ar trebui să fie, la ceea ce a fost la început. Să ne unim cu Hristos și să aducem Viața Cuvântului. Acum este timpul Miresei, aceasta este manifestarea pentru ceasul acesta. El ne-a chemat (Amin), iar pentru aceasta a trimis la noi un profet mesager, a trimis îngerul la noi și ne-a chemat. El nu caută puterea ta, ci te caută doar ca să-L crezi, să te predai în fața Lui, să rămâi cu acest Cuvânt, să urmărești Cuvântul făcând tot ceea ce a fost hotărât să facă și să nu cazi în vechea capcană, manipulând, răsucind, descoperind sau sortând totul singuri. Să-L credem așa cum a fost dat, să stăm cu acest Cuvânt și să-L lăsăm pe Dumnezeu să facă ceea ce va face, pentru că nu există nicio confuzie cu privire la aceasta. De îndată ce Maria a primit acea vizită, nu a mai existat nicio confuzie cu privire la ce ceas era.

În mesajul **Pecetea Paștelui**, profetul a spus:

„Micii lui Mesia, cei unși, cred aceasta. Ce este Mesia? Ce este Mesia? Mesia este Cel uns. Acum, dacă El este Mesia, Unsul pentru acea zi, ca să împlinească Cuvântul lui Dumnezeu; ca să fie Răscumpărătorul și Unsul, iar Dumnezeu a înviat acel trup, Mireasa Lui este Cea unsă pentru această zi...”

Ungerea Cuvântului Său în Mireasă, formează manifestarea acestui ceas și așa spune: „Dumnezeule, sunt aici. Sunt aici, Dumnezeule, dar nu pot face aceasta, nu pot s-o fac să se întâmple, dar cred Cuvântul Tău. Cred că mi-ai trimis acel profet; acesta este momentul și cred că îi vei da ultima lovitură Satanei și îl vei zdrobi sub picioarele Miresei. În această zi când o vei face, eu nu o pot face, dar pot spune conform Cuvântului Tău: „Cred ce a spus îngerul acela, cred ceea ce mi-a spus

(Amin), cred că Tu mi-ai dat putere să pot concepe, iar acum îmi aduci Cuvântul mie." Ajută-ne să-L păstrăm.

Fratele Branham a spus prin descoperire, în mesajul **Apocalipsa capitolul 4:**

„Aici erau glasuri. Oh, cum avem nevoie în Jeffersonville de mii de glasuri trăite!” Mireasa are un glas, Mireasa are o slujbă. Noi am trecut prin toate acestea, dar fratele Branham începe să vorbească despre „...miile de voci aprinse, tunetele lui Dumnezeu tunând afară în dulceață și sfințenie, puritate, vieți curate care se plimbă astăzi pe pământ.” El folosește un limbaj atât de puternic: „...mii de glasuri trăite, tunetul lui Dumnezeu tunând în dulceață, sfințenie și puritate, vieți neîntinate, mergând astăzi pe pământ fără pată. Da, domnule, creștini adevărați, acesta-i tunetul împotriva dușmanului. Diavolului nu-i pasă cât de tare puteți sări, cât de tare puteți face aceasta sau să strigați. Dar ceea ce îl doare pe diavol este să vadă acea viață sfințită, sfântă, consacrată lui Dumnezeu; dacă îi spui ceva, îl numești oricum, este la fel dulce, cât poate fi, și se duce drept înainte. Oh, vai! Aceasta îl aruncă; acesta este tunetul care îl scutură pe Diavolul.”

Noi credem aceasta. Noi vom face astfel de lucruri puternice, vom călca pe capul diavolului și îl vom zdrobi sub picioare. Când Mireasa va face aceasta, îl va călca pe cap și îl va birui. Cum o va face? El spune că-l va învinge printr-o viață curată, umilă și supusă, fără să strige, fără să urle și să acționeze îndrăzneată și dură. Maria nu a putut face nimic, dar El avea s-o folosească pentru a naște Sămânța care-i va zdrobi capul și va împlini Cuvântul care urma să aducă o răscumpărare și care avea să-i ia absolut toată puterea pe care o avea. Și cum a făcut-o? Printr-o fată simplă, curată, umilă și virgină. Ea a putut doar să-l creadă pe înger pe Cuvânt, fără să fie capabilă să înțeleagă pe deplin știința din spatele ei. Maria avea în ea Ceva care să poată spune: „Acesta este adevărul. Facă-mi-se după Cuvântul Tău”, și să se supună Cuvântului. Astfel, Dumnezeu avea să folosească acest vas pentru a aduce o distrugere în regatul diavolului.

El a folosit-o pe Sara la bătrânețe, când canalele ei de lapte erau uscate, când era incapabilă și îi era imposibil să aducă Cuvântul promis, când era într-o slăbiciune absolută. Era dincolo de orice timp, de orice posibilitate de a produce vreodată Cuvântul, dar El avea de gând s-o folosească. El urma să ia acest vas deteriorat, vechi și incapabil și avea să vină la ea și s-o viziteze. Când i-a vizitat prin semnul lui Mesia, i-a întors înapoi, dar apoi a venit la ea în mod privat și i-a dat putere să conceapă, deoarece nu o avea în ea. Sara nu era capabilă în ea însăși, prin

umanitatea ei, prin propriile ei eforturi; totul a fost un eșec, dar când a venit Dumnezeu în scenă, a făcut-o mai mult decât capabilă. Și ce a adus? A adus Cuvântul promis.

Acum este timpul ca Dumnezeu să vină și să ia în mână o Femeie care va împlini Cuvântul și va fi supusă Cuvântului. El o va folosi pe această Femeie pentru a da o lovitură de moarte diavolului însuși. Sara nu o va face pentru că ea este capabilă și puternică și aceasta și aceea, și „eu le pot vorbi diavolilor, ca și cum ar fi un gunoi și pot vorbi cu Satan ca și cum ar fi un prost.” Dar cum o va face El? Ce va arăta? Ce va fi acel tunet care îl zguduie pe diavol și îl aruncă? Ce va fi acea Putere care tună încât diavolul se teme? Va fi cineva care poate striga amenințări și insulte verbale față de diavolul, și acționează ca și cum ar fi mari și duri și pot să se descurce cu diavolul? Ei nu știu cu cine vorbesc. Înțelegeți ce spun? Nu aceasta caută Dumnezeu, nu aceasta este ceea ce vrea Dumnezeu. El nu-și va împărți gloria cu niciun om. El nu caută o femeie care să fie ca Sara și să spună: „Am aflat aceasta, știu că Dumnezeu vrea să facă așa.” El caută pe cineva care își dă seama că „sunt slab și incapabil și am făcut o mizerie din tot.” El caută pe cineva care să vină în cele din urmă să se predea Cuvântului, care încetează să-L descopere, renunță să fie inteligent, renunță să fie puternic, renunță să fie capabil și ajunge în punctul în care nu are abilități, nu are capacități și nu există nicio modalitate să fie puternic, nu există nicio modalitate să fie acest instrument pe care El îl va folosi pentru a zdrobi capul diavolului. El nu are de gând să te lase s-o faci oricum, ci o va face El însuși prin tine.

„Aceasta îl aruncă; acesta este tunetul care îl scutură pe Diavolul.” Care este tunetul care-l zguduie pe diavol? De ce se teme diavolul? De *„dulceață, sfințenie și puritate, vieți neîntinate, mergând astăzi pe pământ fără pată.”* De ce se teme el? De Viața lui Hristos, se teme de Cuvântul care prinde Viața în interiorul tău și care îți schimbă toate dorințele și îți aduce o supunere totală față de Cuvânt, până când tu și Cuvântul deveniți același lucru. Orice ar fi fost, acum El este în tine, în ascultare, în dulceață, în blândețe și în liniște (Amin), în puritate și fără pată. Cum puteți fi fără pată? Pentru că ați fost făcuți din nou virgini, de un Cuvânt virgin; ați fost spălați cu Apa curată care curge din Fântâna lui Dumnezeu. A spălat toate efectele prostituatelor și v-a adus înapoi, în starea virgină, printr-un Cuvânt virgin. Aceștia sunt oamenii care îl scutură pe diavolul. Nu este ceea ce spunem sau facem noi, prin noi înșine, ci este Viața pe care o produce Cuvântul, și El produce o Mireasă care este supusă conducerii Sale, Lui, care este Soțul ei, care este

Cuvântul descoperit al orei. Și această supunere simplă și smerită înaintea Cuvântului, această predare, Îi permite Cuvântului să vină și să aibă autoritate absolută în viața noastră, Îi permite să trăiască prin noi. Acesta este lucrul de care se teme diavolul și este lucrul care îl va învinge. De multe ori în viața noastră, vrem să luptăm cu diavolul și să-l învingem, dar problema este că încă ne jucăm cu Cuvântul. Ceea ce-l va scutura și îl va arunca pe diavol, este chiar predarea noastră față de Cuvântul care ne-a adus Viața lui Hristos. Dumnezeu ne-a adus în ceasul în care ne dăm seama că această roabă și fiul ei nu pot rămâne.

Odată, am crezut că este o idee bună, dar acum știu că nu este o idee bună, pentru că mi s-a întâmplat ceva. Am avut o vizită a Domnului, am conceput Cuvântul și acum îmi dau seama că această femeie roabă și fiul ei nu va mai funcționa. Trebuie să plece! Doamne, trebuie să plece pentru că vreau numai și numai Cuvântul Tău. Vreau să fiu smerit și supus Cuvântului Tău, vreau să fiu respectuos față de Cuvântul Tău, vreau să fiu supus Conducătorului meu care este Cuvântul descoperit și vreau să mă deschid și să las acest Cuvânt să aibă biruință prin mine. Acesta este ceasul, acesta este momentul pentru cea mai mare biruință și El va folosi o Femeie. Așa este. Și va folosi o femeie așa cum a folosit-o pe Maria. Cât de puternică și de îndrăzneată a fost Maria? Puterea ei era credința ei și abilitatea ei de a ceda. Am spus că Dumnezeu ne face la fel ca Mariei. Dacă vrem să vedem restul Miresei, Cuvântul produce o Mireasă. Dacă vrem să avem marea biruință pe care o dorim, vedem că Dumnezeu câștigă și diavolul pierde, pentru că Ea va avea o predare și o supunere completă față de Cuvântul lui Dumnezeu.

Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru ziua în care trăim. Îi mulțumesc pentru că ne-a adus un Cuvânt curat și neamestecat și spun: Dumnezeule, ajută-mă să rămân credincios acestui Cuvânt. Doamne, mă predau Ție și Te rog să ne ajuți și să ne păstrezi curați. Să ne plecăm capetele.

Dragă Doamne Isuse, Îți mulțumim, Tată, pentru privilegiul de a sta aici. S-au vorbit atât de multe lucruri despre acest timp al sfârșitului, prin profetul Tău, și ne-ai dezvăluit, ne-ai deschis Cuvântul și ne-ai chemat pe nume; ne-ai așezat ca Mireasă, ne-ai spus care este poziția noastră și ce vei face prin această Mireasă în vremea sfârșitului. Doamne, aceasta i-ai dezvăluit Mariei, dar ea nu avea nici o posibilitate să-L aducă la împlinire, însă ea avea înăuntru ei Ceva care putea să creadă; avea în ea dorința să cedeze și să primească Cuvântul pe care L-ai pus și în interiorul nostru, Dumnezeule. Noi nu avem abilitatea să-L împlinim, nu avem abilitatea să-L ducem la bun sfârșit, dar credem din toată inima că suntem parte a

acestei Mirese, că suntem cei pe care îi vei folosi pentru a aduce biruința finală care va inversa blestemul, care va inversa atomii noștri și îi va schimba. Doamne, eu cred și vreau să mă predau mai mult conducerii Tale, vreau să-Ți predăm totul, Doamne, ca să poți lua acest vas și să-l folosești pentru gloria Ta. Ajută-mă, Dumnezeule, să nu mă cred niciodată un atotștiutor, să nu fiu niciodată înțelept în propria mea înțelepciune și în gândirea mea, pentru a-mi prezenta propria soluție sau pentru a veni cu propria mea interpretare a Cuvântului lui Dumnezeu.

Ajută-ne să credem ceea ce ne-ai dat și să ne predăm Doamne, să vorbești, să împărtășești și să trăiești prin noi, Doamne. Te rog să-l scuturi pe diavolul; tună prin viața noastră, Doamne, tunetul care-l scutură pe diavolul, pentru că vrem să ne predăm Ție, vrem să Te avem, Dumnezeul biruinței! Te iubim și Îți mulțumim, Doamne! Ne predăm Ție și Te rugăm să vorbești prin buzele noastre și să trăiești prin noi, Doamne. Umblă, Stăpâne, în vasul nostru de carne, și fă ca aceste mâini să fie mâinile Tale, picioarele noastre să fie picioarele Tale, această gură să fie gura Ta și Tu s-o folosești pentru slava Ta, să ai biruință și să primești toată lauda. Te iubim și în ceasul acesta Îți mulțumim și Te rugăm să ne folosești, Doamne, pentru slava Ta, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

-Amin-